

Estimat meu,

t'escric des de Comarquinal, casa teva, on has crescut. Vinc a mostrar-te després de tantes nits sense dormir, de dies eterns sense tu, d'una vegada, per fi, els meus sentiments més honestos.

Pere, primerament et vull dir que és impossible concebre la vida sense tu. I estar separats per tant de temps fa que els meus dies passin lentament aquí, a Comarquinal, i sense cap consideració. Qui hauria de dir que els sentiments que tinc cap a tu haurien de ser prohibits d'aquesta manera? Però m'és igual, Pere, vull estar amb tu! Oblida't de Laura! Ha vingut per allunyar-me de tu i mai t'ha estimat tant com jo!

Amor meu, fa temps que estic secretament enamorada de tu, al llarg de la meva vida t'he vist créixer, he patit que te n'hagis anat fora dels meus braços i no vull perdre't una altra vegada. Perquè t'estimo! Després de tants anys, m'he adonat que ets l'amor de la meva vida i cap persona podrà reemplaçar el teu somriure que il·lumina Comarquinal, el teu cos esculpit per les mateixes divinitats! Ets inigualable, amor meu!

Vida meva, si us plau, agafa'm fort la mà i fugim d'aquesta ciutat boirosa! Anem-nos-en plegats ben lluny! Pere, t'imploro que m'estimis com jo t'estimo, com t'he estimat sempre!

Tota teva,

Teresa